

Басо рипиено, ит. Basso ripieno — басовъ гласъ, който участвува само въ ансамбловитѣ мѣста, а въ соловитѣ не взема участие.

Бастианели, Джонато — Bastianelli, Gionatto — компонистъ и музикаленъ писателъ, род. 20 юли 1883 въ Сентъ Доминико до Фиезоли, самоубилъ се на 23 септ. 1927 въ Тунисъ; училъ при Джино Белио, но повече — самоукъ. Композиции: увертюра върху „Бѣсния Орландъ“ — за оркестъръ, концертъ за 2 пиана и оркестъръ, единъ клавирквартетъ, 4 сонати за пиано. Поема за 2 цигулки и пиано, комическа опера „La Scala“. Писалъ: „Европейската музикална криза“, „Музиканти отъ днесъ и вчера“, „Пиетро Маскани“, „Операта и музикалната теория“. Заедно съ Пицети е основателъ на списанието *Disonanza* — за пропаганда на новата музика.

Бастромбонъ — гл. тромбонъ.

Бастуба — гл. туба.

Басу, Николеску Георги — Basu, Niclescu Georgi — ромънски оперенъ пѣвецъ — басъ, род. 8 apr. 1885 въ Браила; свършилъ правни науки, а пѣние училъ въ Милано и Парижъ; членъ на Букурещката държавна опера, а гостувалъ и въ чужбина. Коронната му роля е Мефисто (Фаустъ). Пѣлъ въ „Борисъ Годуновъ“ (титулната роля), „Розовиятъ кавалеръ“, „Севилскитъ бръснарь“ и др. Писалъ статии върху гласовото изкуство, възъ основа на личенъ опитъ и впечатления.

Басъ, ит. Basso, фр. Basse, нѣм. Bass — 1) най-низкия отъ четиритѣ главни вида човѣшки гласове, съ обемъ отъ F—f, но низкитѣ, дълбоки басове (октависти) отиватъ до **B** и по низко (рускитѣ октависти — дори до **G**). При соловитѣ гласове, споредъ характера си, Б. може да бѣде: **сериозенъ** — съ пълень, изразителенъ и мощенъ тонъ, и **буфо** или комически, съ известна насмѣшливостъ въ звученето, но съ по-голяма подвижностъ и характеристичностъ. 2) Най-низката партия, гласъ или инструментъ на една композиция. 3) Всички инструменти, които изпълняватъ басова роля: отъ струнитѣ — виолончела и контрабаса, отъ дървенитѣ — фагота, тромбона, тубата — отъ меднитѣ и др. 3.) Като прилагателно, Bas, basse — басово — означава: разположения

най-низко въ звукоредието тонъ. Въ срѣдновѣковието Б. сж наричали изобщо инструментитѣ, които сж развивали или давали по-малка благозвучностъ — въ смисълъ на мелодичностъ.

Басъ-дансъ, фр. basse danse — тъй сж наричали презъ срѣдновѣковието, до XVI в., единъ или нѣколко вида танцови кжсове, въ които е нѣмало стѣпки, а сж се играяли като просто хоро. Най-стариятъ Б. д. се намира въ Брюкселската кралска библиотека. Нотирането му е ставало само съ означение на височинитѣ на тоноветѣ съ ноти, съ равни стойности, безъ подробно (точно) означение на ритъма.

Басъ дьо кроморнъ, фр. Basse de cromorne или Basse de hautbois — старото французско наименование на фагота.

Басъ кларинетъ — по-голямъ отъ обикновения кларинетъ въ В., звучащъ една октава по-низко отъ него. (Гл. Кларинетъ).

Басъ клофелъ, фр. Bass clauef, лат. clausula fundamentalis — ходове на басовия гласъ при четирегласната хармония въ каденцитъ — на кварта нагоре или квинта надолу.

Басъ контрентъ, фр. Basse contrainte — повтарящата се презъ течение на цѣлата творба басова тема.

Басъ фундаменталъ, фр. Basse fondamentale — теоретиченъ принципъ на французскитѣ компонистъ и теоретикъ Рамо, прокаранъ за пръвъ пътъ въ неговия учебникъ по хармония (излѣзълъ 1722) и после развитъ въ последвалитѣ негови съчинения, за изучаване на акордитѣ, — образуваниятъ основенъ гласъ отъ най-низкитѣ тонове на хармонията. Теорията на Рамо доведе до едно ново означение на акордитѣ въ по-ново време — вмѣсто стария начинъ на означението имъ чрезъ генералбасъ.

Бата, Александеръ — Batta, Alexander — знаменитъ виртуозъ — виолончелистъ, род. 9 юли 1816 въ Марсрихъ, умр. 8 окт. 1902 въ Парижъ, училъ при Плателъ въ Брюкселската консерватория (първа премия); чрезъ концертнитѣ си обиколки става известенъ по цѣла Европа, но особено много прославенъ въ Парижъ, и то не толкова съ външната стихийностъ, отколкото съ вътрешната глѣбина на изпълнението си. — Компони-